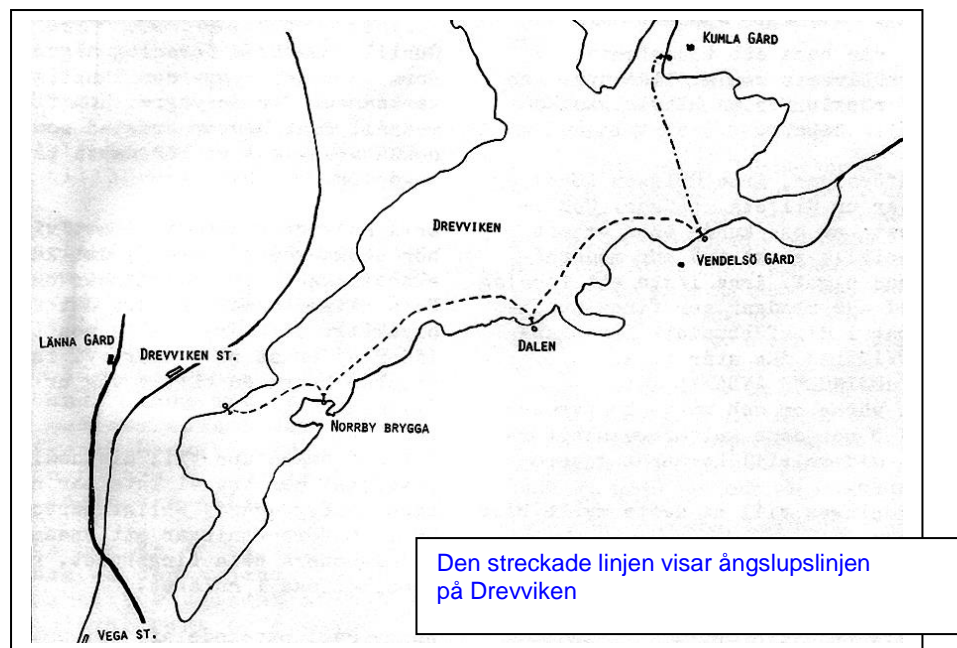

Ångbåtar på Drevviken

Intervju med Carl-Gunnar Lindgren

Carl-Gunnar Lindgren är född 1922 i Stockholm. Familjen flyttade tidigt till Handen, där Carl-Gunnar och hans syster och två bröder är uppväxta. De gick i skolan i Handen. Hans mamma stod i Handens första pressbyråkiosk i 25 år. Den låg nere vid järnvägen intill stationen.

Carl-Gunnar berättade många intressanta saker han varit med om. Han och hans bröder bar på söndagarna ut tidningar i Handen med omnejd, var konduktör på bussarna till sta'n, jobbade på Slätmosse med vändning av torv. Han var också mycket aktiv inom idrotten, bl a spelade han bandy och fotboll.

Vi ska här skildra då han arbetade som hoppiland-kalle på ångbåten på Drevviken. Det var åren 1932 till 1935.

Ångbåten, som hette "Drevviken I", trafikerade tur och retur bryggan vid Vendelsö Gård, anhalterna Dalen och Norrby samt bryggan vid Drevvikens järnvägsstation. En tid lär även Kumla Gård ha trafikerats.

Ångbåtstrafiken fungerade som anslutningsförbindelse till järnvägen för de som bodde på Vendelsösidan och skulle till och från sta'n. Ägare till båten var Stockholm-Nynäs Järnväg .

Båten kunde ta ca 40 passagerare och hade två mans besättning. Biljettpriset för hela sträckan Vendelsö-Drevviken var 15 öre. Åkte man kortare sträcka var priserna: Dalen - Norrby 10 öre, Norrby - Drevviken 5 öre

Turtätheten var en gång per timme. Carl-Gunnar arbetade mellan kl 6 och 10 samt från kl 15 till kl 21. Däremellan var han ledig

Skepparen på båten hette Erik Lindgren. Det var Carl-Gunnars pappa. På sin lediga tid gjorde han reparbeten, bl a fendorar fyllda med kork. Att fylla de prydligt knutna fendorarna med kork var barnens uppgift. Reparbetena såldes till olika rederier. Förutom denna bisyssla sålde han vintertid kol och ved samt fotogen. Erik Lindgren var det första ombudet för tipstjänst i Handen.

Båtsäsongen varade mellan 15 maj och 15 september. Båten låg under vintern upplagd vid badberget i Dalen.

Under vintern var det vanligt att folk gick över isen till Drevvikens station. Vår och höst utnyttjade många "apostlahästarna" till Handens station, att åka buss den biten var ganska dyrt.

Mot slutet av trettioåret lades ångbåtstrafiken ned - det kom ju ett krig. Efter kriget kom andra tider och trafiken återupptogs aldrig.

Ur en artikel i avsomnade Haningebladet årgång 1964 har vi hittat en del kompletterande uppgifter om ångbåtstrafiken.

1908

Började tomter att avstyckas i Vendelsö.

1909

Inköpte tomtbolaget "Mellersta Sveriges Egnahems AB" en motorbåt av en tomtköpare. Han hette Forsell och blev den första skepparen på Drevviken. Motorbåten kallades "Drevviken II". Den var ganska liten och blev snart urvuxen. Ibland blev det stopp i maskin och för att passagerarna skulle hinna med tåget delade skepparen ut åror och sen var det bara att ro till målet. Något år senare inköptes ångbåten "Drevviken I". Det blev Forsells son som blev den förste skepparen på den båten

1914

Övertogs trafiken och båtarna av den nyss bildade Vendelsö-Gudö Trafik- och Egnahemsförening.

1923

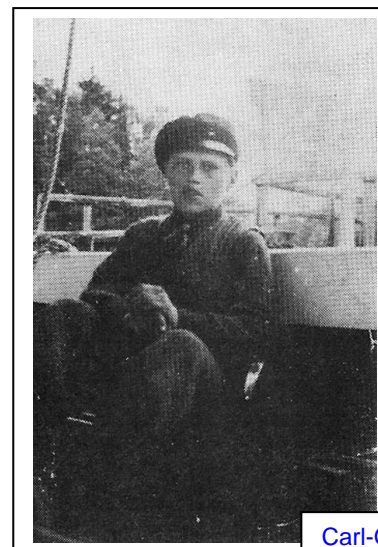
Blev Carl-Gunnars far skeppare på "Drevviken I". Detta var han tills trafiken lades ned 1939.

Nog är det märkligt att "Drevviken II" kom före "Drevviken I".

Denna artikel är tidigare publicerad
i Gillets medlemsblad **Fragment** (2/1984)

Ångbåten "Drevviken 1" 1923
Skepparen Erik Lindgren med sonen
Carl-Gunnar.
Foto tillhörigt Carl-Gunnar Lindgren

Carl-Gunnar som "Hoppilands-
kalle" omkr. 1932
Foto tillhörigt Carl-Gunnar
Lindgren